प्रभूवसुराङ्गिरसः।इन्द्रः। अनुष्टुप्,८ पङ्किः।

यस्ते साधिष्ठोऽवंस इन्द्र कतुष्टमा भर। अस्मभ्यं चर्षणीसहं सिन्नं वाजेषु दुष्टरम्॥ ५.०३५.०१ इन्द्र- परमेश्वर । यः- या । ते- तव । साधिष्ठा- अतिशयेन साधयन्ती । ताम् । अस्मभ्यम्- नः । चर्षणीसहम्- मनुष्यसहनशीलाम् । सिन्नम्- शुद्धाम् । वाजेषु- वृत्रैर्जीनतेषु युद्धेषु । दुष्टरम्-जेतुमशक्याम् । क्रतुम्- प्रज्ञाम् । अवसे- अस्मद्रक्षाये । आ भर- आहर ॥१॥

यदिन्द्र ते चर्तस्रो यच्छूर् सन्ति तिस्रः।यद्वा पश्चे क्षितीनामवस्तत्सु न आ भेर॥ ५.०३५.०२ इन्द्र । यत् – या । ते – तव । अवः – रक्षाशक्तयः । शूर – समर्थ । चतस्रः तिस्रः पश्च क्षितीनाम् – बहुधा । सन्ति – भवन्ति । तत् – ताः । सु – सुष्ठु । नः – अस्मभ्यम् । आ भर – आहर ॥२ ॥

आ तेऽवो वरेण्यं वृषंन्तमस्य हूमहे।वृषंजृतिर्हि जिज्ञ्ष आभूभिरिन्द्र तुर्वणिः॥ ५.०३५.०३ वृषन्तमस्य- अतिशयेन वर्षकस्य। ते- तव। वरेण्यम्- श्रेष्ठाम्। अवः- रक्षाशक्तिम्। आ - आभिमुख्येन। हूमहे- आह्वयामः। वृषजृतिः- वर्षणगितः। हि- खलु। जिज्ञिषे- जातः। आभूभिः- सर्वतः सद्भिः। तुर्वणिः- वृत्रहिंसकः। इन्द्र। भवसि॥३॥

वृषा ह्यसि रार्धसे जिज्ञ्षे वृष्णि ते शर्वः।स्वक्षत्रं ते धृषन्मनः सत्राहमिन्द्र पौंस्यम्॥ ५.०३५.०४

वृषा- वर्षकः। हि- खलु। असि- भवसि। ते- तव। वृष्णि- वर्षकम्। शवः- बलम्। राधसे-संसिद्धये। जिज्ञषे- जातोसि। ते- तव। मनः- चित्तम्। धृषत्- वृत्रधर्षकम्। स्वक्षत्रम्-स्वाराज्यम्। इन्द्र। पौंस्यम्- त्वद्वीर्यम्। सत्राहम्- शत्रुसङ्घहन्तृ॥४॥

त्वं तिमन्द्र मर्त्यमिमित्रयन्तिमद्रिवः। सर्वर्था शतकतो नि योहि शवसस्पते॥ ५.०३५.०५

शतकतो- अनन्तप्रज्ञ । इन्द्र । अद्रिवः- विज्ञन् । तम् । अमित्रयन्तम्- भवच्छात्रवकामम् । मर्त्यम् । सर्वरथा- सर्वत्र गन्त्रा स्ववाहनेन । शवसस्पते- बलाधिदैवत । नि याहि- योद्धं गच्छ ॥५॥

त्वामिद्वृत्रहन्तम् जनासो वृक्तबर्हिषः। उग्रं पूर्वीषु पूर्व्यं हर्वन्ते वाजसातये॥ ५.०३५.०६

वृत्रहन्तम- अतिशयेनावरणबाधक। त्वाम्। वृक्तबर्हिषः- लब्धभूमिकाः। जनासः- उपासकाः। उग्रम्- उद्गूर्णम्। पूर्वीषु पूर्व्यं- अतीव पुराणम्। वाजसातये- सम्पल्लब्धये। हवन्ते-आह्वयन्ति ॥६॥

अस्माकिमिन्द्र दुष्टरं पुरोयावीनमाजिषु।सयावीनं धनेधने वाज्यन्तमवा रथम्॥ ५.०३५.०७

इन्द्र। दुष्टरम्- अजेयम्। आजिषु- वृत्रैर्जानितेषु युद्धेषु। पुरोयावानम्- पुरोगामिनम्। सयावानम्-सपरिचरम्। धनेधने वाजयन्तम्- सर्वसम्पत्कामम्। अस्माकम्- नः। रथम्-लक्ष्यप्रापकरंहणप्रतीकरथम्। अव- रक्ष ॥७॥

अस्माकमिन्द्रेहि नो रथमवा पुरध्या।

वयं श्विष्ठ वार्यं दिवि श्रवौ द्धीमहि दिवि स्तोमं मनामहे॥ ५.०३५.०८

इन्द्र । अस्माकम्- अस्मदीय । आ इहि- आगच्छ । नः- अस्माकम् । रथम् । पुरन्ध्या- पुरु धारणया । अव- पालय । शविष्ठ- अतिशयेन बलसम्पन्न । वयम् । वार्यं- श्रेष्ठाम् । श्रवः- श्रुतिम् । दिवि- चित्ताकाशे । दधीमहि- धारयामः । दिवि- चित्ताकाशे । स्तोमम्- मन्त्रम् । मनामहे-ध्यायामः ॥८ ॥